

Gelukkig de mens die leeft zoals hij wenst bevonden te worden, zelfs bij een onverwacht sterven...

TOT VROOM AANDENKEN AAN
DE HEER

KAMIEL VAN PETEGEM

echtgenoot van Mevrouw

SUZANNE VINCKE

geboren te St.-Martens-Lierde, de 6 juli 1917
en er godvruchtig overleden, de 15 januari 1977,
gesterkt door de HH. Sakramenten der zieken.



De families **VAN PETEGEM, VINCKE,**
PILAETE en **VAN DAMME,**

diep getroffen door uw blijken van kristelijk medeleven, danken U van harte.

Druk. De Vos, St.-Martens-Lierde

Als iemand plots uit ons midden wegvalt, zoals Kamiel, dan voelen wij ons diep geschokt, geraakt tot in het diepste van ons wezen. Dan beseffen wij hoe klein en machteloos wij zijn : hoe vlug het leven voorbijgaat.

Als goede echtgenoot en vader leefde hij vol zorg en toewijding voor vrouw en kinderen. Niets was hem te veel, met jeugdige overmoed wierp hij zich zelfs in het harde mijnwerkersleven, waarvan hij rap de knakkende nasleep moest ondervinden.

Met een beperkte gezondheid zocht hij dan méér aangepast werk, deed meer dan hij kon bij het volbrengen van zijn Zondagplicht en bij het opknappen van familiale karweitjes om zijn duurzamen het verdriet te sparen en een straalken hoop op beternis te geven. En werkelijk, het deugdelijk samenzijn in familiekring met de gebruikelijke Nieuwjaarswensen deed hem zoveel deugd dat het als een voorbode werd van een vreugdevol begin van het NIEUW en EEUWIG Leven bij de Heer, waar het vergankelijke voorbij is en geen plaats meer is voor droefheid, kommer of lijden.

Vader, het was voor ons pijnlijk geen enkel woord meer van U te vernemen.

Dat God U lone ; wij blijven voor U bidden en trachten een steun te zijn voor moeder, samen met Peter en Kurt, die gij zo hartstochtelijk liefhad en samen met gans de treurende familie.

Ten paradijze geleiden U de Engelen.